

маковъ всё въ казания смисълъ намъ се писа и отпослѣ нѣколко пѣти отъ разни лица, но азъ бързамъ да излѣза изъ тия скоби и нѣма вече да се повръщамъ върху тоя инцидентъ по нашата мисия, а ще свърша тукъ съ него като кажа: Богъ да го прости!

* * *

Сжщия тоя день 12/24 октомврия ние бѣхме покани на вечеринка у Мериманъ. Тамъ се срѣгнахме, освѣнъ съ други, и съ нѣкои членове отъ Парламента, между които и John Morley, Мундела и Хербертъ. Последниятъ ни покани да идемъ единъ день на имѣнието му въ лондонската околностъ, но намъ не се удаде послѣ да се отзовемъ на тазъ любезна господарска покана.

XXI.

Посѣщения и история съ брошурата.

На 15/27 октомврия, ние ходихме у грѣцкия генераленъ консулъ Спартали и грѣцкия вице-консулъ Ласкариди, до които имаме писма отъ контората на братия Рали въ Лондонъ. Името на Спартали менѣ бѣше ми извѣстно отдавна, защото той бѣше въ търговски сношения съ нѣкои извѣстни наши бѣлгарски търговски кѣщи, между които покойниятъ Хр. Тѣпчилещовъ, Дим. Ив. Гешовъ въ Цариградъ, и Евлогий Гѣоргиевъ въ Букурешъ и Браила. Съ Ласкариди, човѣкъ любезенъ и услужливъ, се запознахме сега за първи пѣтъ. Между друго, Спартали, като по-старъ, по-опитенъ, и като по-довѣрено нѣкакъ къмъ насъ лице, ни поразпита отъ страна, като съ какви прѣпорѣчителни писма сме излѣзли ние изъ Бѣлгария, защото и той самъ, казваше, билъ запитанъ за това отъ нѣкой си англичанинъ. Отговорихме му и разпра-